

הניגון שלה

היא השיבה את הפיוטים, המנגינות והניחוחות של יהדות ארצות המזרח אל קדמת הבמה, ופרצה דרך בתחום גברי כמעט לחלוטין. הפייטנית, המוזיקאית והמלחינה ליאת יצחקי מספרת על תבונה נשית עתיקה, נזכרת בניגונים מבית סבתה ומדברת על כוחה המאחד של המוזיקה **ראיון חג**

שרון רוטר // צילום: דאפי ספונר

איפור: חור צור

פנימה

פנימה

ני פוגשת אותה בבית קפה הומה אדם. על אף שאנחנו שתינו מאותה הברנז'ה, לא יצא לי לפגוש

אותה לפני כן. ובכל זאת, באופן מוזר, כשאנחנו מתיישבות זו מול זו, אני מרגישה שאני מכירה אותה. "אבל כן נפגשנו, מצחיקה", ליאת יצחקי מפתיעה אותי ומרעננת את זיכרוני הקלוקל, מזכירה מופע פיוטים שזכור לי רק כהד רחוק. רגע אחרי אני מצילה את כבודי האבוד ונזכרת שנפגשנו שוב, כשהיא ראינה אותי בתוכנית שלה 'אשת חיל' בערוץ 10.

אנחנו יושבות קצת נרגשות, היא מזמינה קפה בכוס חד פעמית ואני תוהה על הבחירה, "זו פשוט המידה המדויקת בשבילי", היא מתנצלת. יש בה משהו מאוד עדין, נשי ומסביר פנים.

מבית סבתא

היא נולדה בבית שאן, בת שנייה למשפחה של חמש נפשות. אביה עלה מספרד אך הגיע במקור ממרוקו, ומשם עלתה גם אמה. היא מגיעה ממשפחה שורשית

וציונית. סבה מצד אביה היה אסיר ציון שפעל להעלאת יהודים מצפון אפריקה, ואמה עלתה לארץ בגיל 6, יחד עם אחיה הגדול. "את יודעת?" היא מחדשת לי, "העלייה המרוקאית הייתה היחידה שבה הפרידו בין הורים לילדים. אמא שלי חיכתה שנתיים לאיחוד עם הוריה". ניכר כי היא קרובה מאוד להוריה. "אבא הוא אדם משכיל מאוד, בקיא ברזי הפיוט ודובר כמה שפות", היא מספרת. "הוא תורני, למדן, קורא והוגה. אם תיכנסו עכשיו לבית הוריי, רבים הסיכויים שתמצאו אותו יושב מול הגמרא או מתפלפל באיזו סוגיה בזום עם החברותא".

אמה הייתה במשך שנים מורה מסורה ונערצת בבית שאן, "ממנה ירשתי את האהבה לשירת ארץ ישראל היפה, למשוררים ולפזמונאים ישראלים. אני זוכרת שהיינו יושבות יחד בשבתות ושרות שיר אחרי שיר מהספר 'אלף זמר ועוד זמר', אם היה שיר שלא הכרתי את הלחן פשוט המצאתי".

היא מתארת כי החינוך שקיבלה הוא יהודי ותרבותי מאוד, וזוכרת עד היום את הרגע שבו קיבלה לראשונה פסנתר. "הוא נחת אלינו היישר מבית הפסנתר בתל אביב

"אנחנו מלהגים ומדברים ללא סוף בסיסמאות ובפאתוס, ימין שמאל, שחור לבן, ולפעמים צריך פשוט לנגן ולשיר – זה מפורר המון מוקשים. מוזיקה היא תדר רוחני, והניגון עתיד לגאול את ישראל"

לדירה שבה גרנו בשיכון ב', זה היה כל כך מרגש. לא האמנתי שהכלי היפה והמפואר הזה הגיע לבית שלי. היום אני מבינה כמה חסכו הוריי מעצמם כדי להביא את הפסנתר הזה, שעלה הון עתק במונחים של אז, ובפרט עבורם. "כך התחיל הרומן שלי עם המוזיקה המערבית לצד הפיוטים שספגתי מבית אבא", היא מתארת. "הפסנתר, אגב, נמצא אצלי בסלון ומלווה אותי עד היום. הוא לא הכי מפואר וכמה מהקלידים התעייפו, אבל הוא חלק בלתי נפרד ממני ומזכיר לי תמיד מאין באתי".

הקשר לעולם הפיוטים הגיע בעיקר מאבא שלך?

"כן, אבל הוא התחזק בזכות סבתא ע"ה. היא התאלמנה בגיל צעיר ונזקקה למישהו שישן איתה. מכיוון שהיא דיברה רק ערבית זכיתי להיות מופקדת על המלאכה. ידעתי קצת את השפה בזכות השירים שהתנגנו אצלנו בבית וכיוון שההורים שלי דיברו ביניהם ערבית. העובדה שישנתי אצלה קירבה בינינו מאוד.

"סבתא, בתבונה נשית עתיקה, ידעה לדבר את שפת הלב דרך הבישולים וחוכמת החיים שצברה. היא הייתה שרה לי שירים מסורתיים נשיים מספרד ומצפון אפריקה שעד היום אין להם תיעוד, ביניהם שיר ששרים לבן שנכנס לבר מצווה, שיר הלל לכלה ולחתן, שירי אהבה זכה של אם ואחות ושירים על נשים גיבורות בתנ"ך ובהיסטוריה היהודית. מכיוון שנשים רבות לא ידעו קרוא וכתוב במהלך הדורות, השירים, הפיוטים והניגונים היו הערוץ החזק ביותר להעברת התרבות, הערכים והמסורת היהודית מדור לדור, וסבתא דאגה שהכל יעבור אליי".

כוח נשי

כשמתוודעים לבית גידולה של יצחקי ולמקורות העמוקים שמהם ניקה את אהבתה לפיוטים ולתרבות

"סבתא, בתבונה נשית עתיקה, ידעה לדבר את שפת הלב דרך הבישולים וחוכמת החיים שצברה. היא הייתה שרה לי שירים מסורתיים נשיים שעד היום אין להם תיעוד. השירים, הפיוטים והניגונים היו הערוץ החזק ביותר להעברת המסורת היהודית מדור לדור, וסבתא דאגה שהכל יעבור אליי"

המזרח, קל להבין את הצלחתה יוצאת הדופן בתחום הפייטנות, אישה כמעט יחידה בז'אנר תרבותי גברי לחלוטין.

יצחקי (46) היא מוזיקאית, מלחינה, יוצרת, מגישה ומנחת טלוויזיה, זמרת ופייטנית ישראלית, זוכת פרס אקו"ם ובעלת שלושה אלבומים מקוריים. במרוצת השנים השתתפה באין ספור אלבומים, פרויקטים מוזיקליים, הופעות, קונצרטים ועוד. היא מנגנת בכישרון רב בפסנתר, גיטרה, עוד, מנדולינה, מפוחית וחליל, ושרה בעברית, ערבית ולדינו.

היא גדלה כבת בית בציונות הדתית ולמדה באולפנת אמנה, "שם נפתחתי ליופי ולכוח שיש בחבורת נשים שנמצאות יחד 24/7. כמה כישרונות ויופי היו בכל אחת. הלימודים והחיים המשותפים היו חוויה ושיעור גדול. אני חבה תודה רבה לאולפנה ולחברותיי, שאיתן אני בקשר עד היום". בשנים ההן עשתה את צעדיה הראשונים בלימודי מפוחית, חליל וגיטרה, וכן התנסתה בכתיבה ובהלחנת שירים לאירועים שונים באולפנה ומחוצה לה.

בשירות הלאומי הייתה הקומונרית בסניף בני עקיבא ביבנה. בשל כישרונה המוזיקלי, ולבקשת מנהל המתנ"ס המקומי, ליאת ליוותה גם את תנועות הנוער החילוניות בעיר מבחינה מוזיקלית. "זו הייתה תקופה טעונה עם הפגנות רבות למען הגולן, והמוזיקה הצליחה לפתוח לבבות במקום שבו המילים נכשלו", היא נזכרת. "אנחנו מלהגים ומדברים ללא סוף בסיסמאות ובפאתוס, ימין שמאל, שחור לבן, ולפעמים צריך פשוט לנגן

להתחדש ללמוד להתמקצע! קורסי אביב וקיץ במרכז מטפלים פנימה

קורס NLP פרקטישינר

ימי רביעי ערב

קורס ליווי רווקים ורווקות

ימי ראשון ערב

קורס EMP

למטפלים

ימי שני בערב

קורס הורות מעצימה

בתקופת הרווקות

ימי ראשון ערב

קורס יעוץ מיני- לגברים

ימי שלישי ערב

קורס יעוץ מיני- לנשים

ימי שלישי בוקר

המרצים שלנו:

ד"ר מולי גרוסמן | ד"ר אלחנן בראון | ד"ר חנה קטן | ד"ר אסנת ורטמן
אוריה בק | חיה ממן | מיכל וולשטיין |

הקורסים כוללים סדנאות תירגולים וסימולציות יחד עם ידע מעשי נרחב

הקורסים מתקיימים גם פרונטלית (ירושלים) וגם ב-zoom

תעודה בסוף הקורס לעומדים בדרישות

לפרטים נוספים 053-4445653

לעוד קורסים וסדנאות נוספות כנסו לאתר www.pnimacenter.co.il

מרכז מטפלים פנימה

מרכז מטפלים
אישי | זוגי | מיני | גישור

"הרמב"ם אמר 'מעולם לא נצחני אלא בעל מלאכה אחת'. המשפט הזה הוא עמוד אש עברי, בעיניי כל אחד חייב להתמקד ולתחום את עיסוקו, לא לפזר את האנרגיה שלו. אני משתדלת לפעול ולתעל את העשייה המדויקת ליי"

ולשיר - זה מפורר המון מוקשים. מוזיקה היא תדר רוחני, והניגון עתיד לגאול את ישראל". אחרי השירות פנתה ללימודי עיצוב וחינוך במכללת אמונה. במשך עשור עבדה בתחום העיצוב, "עד שהמוזיקה התחילה לתפוס מקום מרכזי והייתי צריכה להחליט". היום אפשר להיות גם וגם וגם, לא? "הרמב"ם אמר 'מעולם לא נצחני אלא בעל מלאכה אחת'. אני מאמינה בזה בכל מאודי. אני מבינה שאנחנו חיים בעולם שהוא גם וגם, היום אומן כותב, מנגן, מלמד ומשווק גם יחד. אבל המשפט הזה של הרמב"ם הוא עמוד אש עברי, בעיניי כל אחד חייב להתמקד ולתחום את עיסוקו, לא לפזר את האנרגיה שלו. אני מודה שלפעמים אני חוטאת בזה, אבל ההפרדה ברורה לי ואני משתדלת לפעול ולתעל את העשייה המדויקת ליי".

יצחקי עם התזמורת הסימפונית הישראלית בקונצרט 'מאנדלוסיה באהבה' צילום: משה צייטאט

הוא השאיר לגלית מכתב מצמרר שנפתח במילים 'אם המכתב הזה מגיע אלייך סימן שקרה לי משהו', מספרת ליאת. "בשבת נתקלתי בכתבה על המקרה ובמוצאי שבת התיישבתי על הפסנתר, הלחן והמילים ירדו מלמעלה בסייעתא דשמיא. לקחתי את השורה הראשונה של המכתב, שתפסה לי את הלב, והשלמתי עם מילים מתוך המחשבה על גודל הטרגדיה ועל הארוסה שלו". הכאב של אישה צעירה, שאינה אלמנה ואינה מקבלת הכרה כחלק ממעגל השכול, נגע לליבה של ליאת. "הזמנתי את גלית ואת נשות המשפחה שלו לביתי לשמוע את השיר. אני זוכרת את המעמד הזה שבו כולן ישבו ואני ניגנתי ושרתי. הן בכו המון וביקשו ממני לנגן את השיר שוב ושוב". אחרי כחודשיים התקשרו מערוץ 2 וביקשו מליאת להקליט את השיר במסגרת סרט דוקומנטרי שעשו על ג. "הרבה אומנים, כמו דודו טסה ושגיב כהן, התגייסו בהתנדבות ובאהבה גדולה להשתתף בשיר הזה, שהיה השיר המקורי הראשון שלי שיצא לתקשורת. לא היה אז ערוץ מוזיקה, והקליפ שודר בלי

יצחקי עם אנסמבל 'אלבי' וחברות בפיוט 'אחות קטנה' צילום: עדי חייט

יחד עם הרבנית ימימה במסע משותף לאומן. למטה: בתוכנית 'העולם הבוקר'

פנימה

באוניברסיטת בר אילן, אביעד שמואל (17), איילה שולמית (16) ואריאל יוסף (11).
דני (52) וליאת נשואים כמעט 25 שנה. "הוא מוריד הגשם ואני משיב הרוח", היא צוחקת, ומספרת כי בעלה עוסק בתחום הביטוח והפיננסים. על אף שעיסוקה המרכזי של יצחקי הוא אכן בעולמות הרוח והיצירה, אני מגלה במהלך הריאיון פרט מפתיע מאוד: במרוצת השנים היא עשתה תואר שני במשפטים בתחום הקניין הרוחני.
מה יש ליוצרת ופייטנית לחפש בפקולטה למשפטים?
"אני אוהבת ללמוד ולהרחיב את הידיעות. מבחינתי יום שלא למדתי בו משהו הוא יום מבוזבז. בחרתי

משיבת הרוח
את בעלה דני הכירה ליאת בשידוך. "בימי רווקותי גרתי עם נשים קשישות", היא נזכרת בחיך, "כך עברתי לגור עם הרבנית שרבני, שהייתה אלמנתו של הרב שרבני, מרבני ומייסדי ישיבת 'פורת יוסף'.
איך שנכנסתי אליה היא אמרה לי: שתדעי שכל מי שמגיעה אליי מתחנת, אז את תתכונני להיות כאן הרבה זמן".
צדיקה גזורת - והקדוש ברוך הוא מקיים. זמן קצר לאחר מכן ניסתה הרבנית לשדך לה את דני, שהיה חבר של בנה. "כמנהג המשודכות ניסיתי לברר פרטים על אודותיו", מספרת ליאת, ומגלה כי עקב טעות בשם המשפחה לא הצליחה להעלות ולו בדל של מידע. "לא הבנתי למה אף אחד לא מכיר אותו או את המשפחה. רק אחרי שלושה חודשים, כשכבר יצאנו באופן רציני, התברר לי ששם המשפחה שלו הוא בכלל יצחקי. הוא תמיד צוחק שמזל שלא ידעתי מראש, כי אולי משהו מהדברים שהייתי שומעת היה מונע מאיתנו להתחתן".
הם נישאו כאשר ליאת הייתה בת 21 וחצי. בראשית דרכם גרו השניים במרכז קליטה בשכונת גילה בירושלים, ולאחר מכן הגיעו ליישוב בית חורון, שם הם גרים עד היום.

"הקלטתי סקיצות לשירים ובאחד הימים המזכירה באולפן אמרה לי 'ליאת, אני מקשיבה להרבה זמרים, אבל את מביאה משהו אחר'. התרגשתי. מה שלא ידעתי זה שהיא שלחה לחברות תקליטים תקליטור עם שירים שלי"

ללמוד משפטים כי ראיתי כמה לאנשים בכלל ולאומנים בפרט חסר ידע בסיסי לגבי החוק, הזכויות והחובות הבסיסיות".
במסגרת אחת מעבודות התואר ראינה יצחקי אומנים רבים, שלהגדרתה "נפגעו ושילמו בכספם

הם הורים לחמישה: אורי (23), לוחם וקצין מודיעין לשעבר שעובד כיום בתחום הביטחון באפריקה ("הוא עושה קצת כסף, צובר חוויות ובעיקר עושה לאמא שלו התקף לב"), מיכאל (22), המשרת בצבא קבע בתור לוחם סייבר ודוקטורנט

ליאת יצחקי ומרים פרץ בעבודה משותפת על השיר 'תשימי שמלה חדשה' צילום: עדי חייט

"השיר נכתב בהשראת משפט שסבתי הייתה אומרת לי. הוא אומר במילים פשוטות: אל תשקעי בצער, דפדפי הלאה. בחרתי לארח בשיר את מרים פרץ, שבחרת יום יום בשמחה"

במקביל פנתה אליה חברתה השחקנית והבימאית נטע רוטנר, וביקשה מיצחקי לחבור אליה ולשחקנית אסתי פיטוסי במופע תיאטרון בשם 'חלומה של כל אישה'. המופע עסק בסצנות מרגשות ומשעשעות מחיי הנשים, כשביניהן שזורים שירה המקוריים של ליאת. "המופע הצליח והיה פורץ דרך, ועבורי זו הייתה זכות להופיע עם שירי המקוריים מול קהלים גדולים ומגוונים, שפתחו לי את הדלת למופעים נוספים".

מה עם אלבומך השני? גם מאחורי מסתתר סיפור מהאגדות?
"האלבום השני לא היה מתוכנן להיות אלבום. הסופרת והבימאית מיכל פרץ פנתה אליי בבקשה להלחין שני שירים של אמה, המשוררת טניה הדר, ליום אזכרתה הראשון. כשראתה איך המילים של אמה קורמות לכן וחיים ביקשה שאלחין עוד שיר ועוד אחד ועוד, עד שהפכו לבסוף לאלבום שלם. במקביל יצרה מיכל מופע בשם 'קערות של אהבה', שהוא אוסף מונולוגים על יחסי אימהות ובנות".
יצחקי ליוותה את המופע של פרץ בשיריה המרגשים, ויחד הן הופיעו במשך שנתיים בכל רחבי הארץ.

אגדה. אם זו לא הייתה היא, ספק אם הייתי מאמינה.
"הרבה דברים קרו לי בסייעתא דשמיא", היא אומרת בענווה, ומספרת איך אחרי הצלחתו של השיר 'אין לי דבר' קיבלה פניות של אומנים רבים שביקשו לבצע שירים שלה. "נכנסתי לאולפני 'נעמה' והתחלתי להקליט סקיצות לשירים שהחלו להצטבר אצלי במגירה. באחד הימים המזכירה באולפן אמרה לי 'ליאת, אני מקשיבה להרבה זמרים ולהרבה שירים באולפן, אבל את מביאה משהו אחר, נשי, אותנטי'. התרגשתי והודיתי לה. מה שלא ידעתי זה שהיא עשתה חסד ענק, וביזמתה שלחה לחברות תקליטים תקליטור עם שמונה שירים שלי".
כך ביום בהיר אחד היא קיבלה את שיחת הטלפון שכל אומן חולם עליה, מגדי גידור, סמנכ"ל אן.אם.סי, והוחתמה בחברה. "הם השקיעו והביאו מפיק יהודי מצרפת שיתאים לסגנון מוזיקת עולם ומוזיקה אנדלוסית אבל עם סאונד עדכני". שירי האלבום הושמעו במגוון תחנות רדיו וזכו לאהדה רבה, ויצחקי זכתה בפרס אקו"ם על יצירתה הבלתי שגרתית.

הפסקה בערוצים רבים וקיבל הדים הראל מויאל לקח אותו לאלבום שלו ועידן ניב ואומנים נוספים ביקשו לבצע אותו".
איך התגלגלת להופיע עם הפיוטים מבית סבתא?
"בתקופה ההיא הופעתי ב'צוותא' בערב על תרבות המזרח עם התזמורת האנדלוסית. אחרי הערב הזה הזומנתי להופיע עם התזמורת בסדרה 'אנדלוסיקל'".
בכך הייתה ליאת מראשונית הנשים שהופיעו בפיוט ושיר עם התזמורת המוכרת, תחום שהיה גברי לחלוטין עד אז. כמעט שני עשורים חלפו מאז, וליאת עדיין נחשבת לפורצת דרך בתחומה ולאחת הנשים המובילות את עולם הפיוטים הנשי.

בין מזרח למערב

לפני עשר שנים, כעשור אחרי שהצטרפה לתזמורת האנדלוסית, החליטה יצחקי להעלות מופע משלה. מופעי נשים למיניהם, שכבר היו אז באופנה, לא כללו את שירת המזרח והפיוטים. "בעיניי זה היה פספוס אדיר", היא אומרת, "כי עולם הפיוט הוא נדבך תרבותי כל כך חשוב ועשיר במורשת יהדות ספרד והמזרח, אין דרך להבין תרבות מבלי להכיר את המוזיקה, את השפה, את המשוררים ואת השירה שלה".
היא יצרה מופע סליחות ייחודי שחיבר בין פיוטי סליחה של עדות המזרח וניגונים חסידיים. "ההתחלה הייתה לא פשוטה", מודה יצחקי, "בעונה הראשונה היו שניים או שלושה מופעים בלבד, וברוך ה' משנה לשנה הביקוש גדל. הכי משמח אותי לראות נשים דתיות, חרדיות וחילוניות ממגוון עדות שמתחברות למופע, לפיוטים ולניגונים".
אני מבקשת מיצחקי לחזור אחורנית, אל תקופת צאת אלבומה הראשון, שהקדים במעט את מופע הסליחות פורץ הדרך. היא משחזרת סיפור שנשמע כמו לקוח מתוך

פנימה

הורות מעצימה בתקופת הרווקות

הבן או הבת שלך כבר לא משתפים אותך בדייטים?
הם אומרים "כשיהיה משהו רציני את תדעי"?
הם חוששים מהמבט המצפה, מהאנחה לאחר סיום קשר?
בואי לקבל כח וכלים כדי להמשיך לתת וללוות

מרכז מטפלים פנימה מזמין אותך
להיות חלק מקורס פורץ דרך לאמהות

ולעבור את התקופה הזו יחד!
ללמוד על התפקיד הייחודי שלך כאמא

דווקא בתקופה הזו

ולקדם לחתונה בדרך הנכונה

בהנחיית

חיה ממן

מאמנת לזוגיות וחתונה מלווה ומנחת הורים

ד"ר מולי גרוסמן | מיכל וולשטיין

5 מפגשים | ימי ראשון | 19:00-21:00

גם פרונטלית (ירושלים) וגם ב-zoom

הקורס ייפתח ב 15.5 י"ד אייר

לפרטים נוספים 053-4445653

לעוד קורסים וסדנאות נוספות כנסו לאתר www.pnimacenter.co.il

מרכז מטפלים פנימה

"מתוך ההדממה שנכפתה עליי החלטתי לבחור בעשייה ולהגשים חלום. הקלטתי את הפיוטים שאני שרה על במות כל כך הרבה שנים. הלחנים המסתלסלים והמתעגלים, המילים המרגשות, כל אלה מעולם לא היו רלוונטיים יותר"

לזכויות ולהשמעות השירים שלו. לא כיוונתי להיות עו"ד בפועל - הלימודים היו חשובים לי לשם העשרת ידיעותיי ולדירוג אקדמי, וגם בשביל אמא שתמיד חשבה ש'מוזיקה זה לא באמת מקצוע', היא מפטירה בחיך.

כלי לשפע

בשנתיים האחרונות ידע עולם התרבות תהפוכות שלא נראו כמותן. מגפת הקורונה פגעה אנושות באומנים ויוצרים, רבים מהם ישבו בבית במשך חודשים ארוכים והתקשו להחזיק את עצמם נפשית וכלכלית.

"בהתחלה הייתי בהכחשה, חשבתי שזה אוטוטו יחלוף", מודה יצחקי, "זה היה שברון לב לראות ביומן איקסים אדומים על כל ההופעות והקורסים. אבל הקדוש

בחזרות למופע ליבי במזרח. ליאת יצחקי יחד עם גולן אזולאי ואלעד קסחי צילום פרטי

ברוך הוא לא שוכח אף אחד, ומתוך ההדממה הזו שנכפתה עליי החלטתי לבחור בעשייה ולהגשים חלום. נכנסתי לאולפן של עדי חייט, מפיק מוכשר שאיתו אני עובדת כבר שנים, והקלטתי את הפיוטים שאני שרה על במות כל כך הרבה שנים.

"פיוטי סליחות נשמעים אחרים לגמרי כשאישה שרה אותם", אומרת יצחקי. "הלחנים המסתלסלים והמתעגלים, המילים המרגשות של גדולי המשוררים מתור הזהב ועד המאה ה-19, התכנים שנגעו באפסיות האדם מול האל, כל אלה מעולם לא היו רלוונטיים יותר, וכמובן התפילות קורעות הלב".

היא שרה לי בקולה המרגש את פיוט העקדה 'עת שערי רצון' של ר' יהודה אבן עבס, ופתאום אני שומעת אותו כאילו בפעם הראשונה:

"שִׁיחוּ לְאָמִי כִּי שְׂשׂוּנָה פָּנָה / הֵבֵן אֲשֶׁר יִלְדָה לְתַשְׁעִים שָׁנָה
הָיָה לְאִשׁ וּלְמֵאֲכָלֶת מִנָּה / אָנָּה אֲבָקֶשׁ לָהּ מִנְחָם אָנָּה
צַר לִי לֵאמֹת תִּבְקָה וְתִתְיַפֵּן / עוֹקֵד וְהִנְעֵקֵד וְהַמְזַבֵּחַ"

"את מתארת לעצמך איזו משמעות מקבלות המילים כשאישה שרה אותן? זה פיוט שלא משנה כמה אשיר אותו, תמיד ירדו לי דמעות", היא אומרת ואנחנו מנגבות דמעה ביחד.

"היה לי חשוב שהאלבום יהיה אלבום פיוט נשי שיורכב מקולות נשיים. זכיתי לארח בו מקהלת נשים, נגניות וזמרות נפלאות". בפיוט 'אדון הסליחות', החותם את האלבום, אירחה יצחקי את סולניות להקת 'שלווה', חני נחמיאס, אתי לוי, רוחמה רוז, חגית יאסו ועוד. האלבום התקבל בחום בכלי התקשורת ונכנס לפלייליסטים השונים.

תקופת הקורונה זימנה ליצחקי גם לא מעט שיתופי פעולה מבורכים. עובדיה חממה פנה אליה לביצוע השיר 'תן בנו שלום', שאותו

צילום מסך

שואפת למנהיגות תורנית-הלכתית פורצת דרך?

כולל דעה מחכה לך

מתחילות מחזור לימודים חדש בשנת תשפ"ג!

התוכנית נמשכת חמש שנים, ארבעה ימים בשבוע, חלקה בלמידה היברדית ומכשירה לקראת "היתר הוראה" - האישיור הנהוג מדורי דורות להנהיג ולהורות הלכה.

ליזויי להשמה מקצועית

כלים הלכתיים ומנהיגותיים

גמרא בעיון לעומק

מלגת קיום ללומדות במכון

לפרטים: הרבנית דבורה עברון
052-3845142
devorahevron@ots.org.il

למידה היברדית המאפשרת השתתפות גם לנשים המתגוררות רחוק מירושלים

תנאי קבלה: רקע בלימוד גמרא בעיון | קורות חיים | ראיון קבלה

"מלאה הארץ דעה את ה"

"אני מרגישה צורך לגשר, לחבר ולקשר דרך המוזיקה. העם שלנו מדהים ומלא נתינה וכוחות, אך לצערי הוא על סף מלחמת אחים. אלפיים שנה חיכינו להיגאל - זו בהחלט לא העת למלחמות"

על המקורות ועל השורשים. בפסח הקרוב תחגוג יצחקי 47 אביבים, והיא רואה בכך לא מעט סמליות, "יום הולדתי חל במימונה, שהוא חג של שמחה וקירוב לבבות, ואני מרגישה שלא סתם נולדתי בו. במרוקו הייתה מערכת יחסים עדינה וחכמה בין היהודים לערבים. יש משפט בערבית שאומר 'נפרדים בפסח, נפגשים במימונה'. במילים אחרות: אנחנו חברים ושכנים טובים, אך שומרים מאוד על הזהות היהודית שלנו.

"במהלך הפסח היהודים היו נותנים את החמץ לערבים, למעשה בתור מכירת חמץ", אומרת יצחקי, "ובמוצאי החג, כדי להחזיר טובה ולמען יחסי הרעות והשכנות, היהודים היו מכינים מרקחות ומגדנות ופותחים לשכנים את הדלתות כל הלילה לשמחה ולמזל.

"אני מרגישה בחיי ובאומנותי צורך לגשר, לחבר ולקשר דרך המוזיקה", יצחקי מחזירה אותנו לימינו אנו. "העם שלנו מדהים ומלא נתינה וכוחות, אך לצערי בעת הזו הוא על סף מלחמת אחים, וחשוב למצוא את המאחד. אלפיים שנה חיכינו לעלות לישראל ולהיגאל - זו בהחלט לא העת למלחמות".

סוף שנה ובת מצוות, וזה נתן לי תקווה וכוח להמשיך לכתוב וליצור."

מה התוכניות שלך לעתיד? "בימים האחרונים סיימתי לעבוד על האלבום 'אסופת אהבה' של המשוררת שרית פליין, ובו הייתי שותפה פעילה בחצי מהשירים. ביום יום אני מלמדת ומלווה זמרות ויוצרות ומסייעת בכתיבה, בהלחנה ובהוצאה לאור. זה מסע נפשי מרגש, לדייק לכל אחת את המקום שלה, ואני חשה זכות ושליחות".

יצחקי משמשת גם בתפקיד מנטורית ב'מקורוק' מבית מפעל הפיס והחברה למתנ"סים, ומרצה באקדמיה ובמרכזי תרבות לפיתוח קול והופעה על במה. לצד המופעים המקוריים שלה היא עומדת על הבמות גם עם שרה ב"ק במופע נשי יהודי, ולצד עידית בר (חוקרת תרבות ערבית) כשנגניות 'אנסמבל אלבי' מלוות אותה. בנוסף, יצחקי עובדת על תוכנית מוזיקה סביב הפיוט והניגון היהודי. "המילים העתיקות נותנות בי כוח", היא מצטטת את נעמי שמר, ומוסיפה: "בלי החוליות של העבר אני לא רואה קיום יצירתי בעתיד. אני מאמינה בנדבכים. היצירה שלמה יותר כשהיא נשענת

ביצעה יצחקי לבסוף יחד עם לאה שבת, טל גורדון, חני ליבנה ורבות אחרות. בנוסף היא החלה להלחין את שיריה של המשוררת חלי ראובן, "יש לי חיבור קוסמי עמוק ורוחני עם הטקסטים שלה. כשהעולם הושקט, זו הייתה ההזדמנות שלנו לחבר את המילים שלה ללחנים שלי. היא הייתה שולחת לי שירים, אני הייתי מתיישבת להלחין אותם ושולחת לה סקיצות שלבסוף התאגדו לפרויקט 'גם אם יסגרו את העולם'."

אז גם שחררת לעולם שיר חדש משלך.

"אחרי הפרויקט עם רחלי הרגשתי שבשלה העת לחשוף שירים מתוך האלבום העתידי המקורי שלי. בחרתי בשיר 'תשימי שמלה חדשה', שנכתב בהשראת משפט שסבתי ע"ה הייתה אומרת לי בימים שבהם הייתי עגמומית. המשפט אומר במילים פשוטות: אל תשקעי בצער, דפדפי הלאה. הרבה פעמים אנחנו מתפללות לטוב שייכנס, אבל אנחנו לא עושות לו מקום. צריך לעשות כלי לשפע, לברכה, כדי שהטוב ייכנס. "בחרתי לארח בשיר הזה את מרים פרץ - אישה וסבתא חמה וחכמה שבחרת יום יום בשמחה. השיר דיבר מאוד לאנשים ובעיקר לנשים. אני חושבת שהעיתוי שבו הוא יצא, אחרי למעלה משנה של מגפה ששינתה את העולם וגרמה לדכדוך ועצב, היה משמעותי. קיבלתי הרבה סרטונים ממסיבות

מאמינה ביצירה שנשענת על המקורות. מימי: מתוך הקליפ 'תן בנו שלום' שיצא בשיתוף פעולה עם עובדיה חממה, משמאל: יצחקי והמשוררת רחלי ראובן צילום מסך